

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, za pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske sčele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravišтво „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se pošilja do odpovedi. — Deležniki Katoliškega tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 v. — Uredništvo: Koroška cesta šte. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravišтво Koroška cesta šte. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petitvrate za enkrat 15 v, za dvakrat 25 v, za trikrat 35 v. Za vsčkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do urede opoldne. — Nezaprte reklamacije so poštnine proste.

Zopet novo ministrstvo.

Še ni minol dober mesec in že zopet imamo novo ministrstvo. Baron Gauč je moral odstopiti, ker ni mogel pridobiti velikih strank za svojo predlogo o volilnem redu. Sledil mu je prejšnji tržaški minister princ Hohenlohe. Izboljšal je Gaučovo predlogo, toda tako, da je prezrl nas Jugoslovane. Odstopil pa je zaradi tega, ker je cesar dovolil Ogronom astmo carino, s čemur pa Hohenlohe ni soglašal. Z avstrijskega stališča je imel popolnoma prav. Šestavo novega ministrstva je poveril cesar baronu Beku in ta je sestavil svoje ministrstvo tako le:

Ministrsko predsedstvo prevzame baron Bek; notranje stvari dosedanji naučni minister baron Binert; finančno ministrstvo ravnatelj finančnega ravnateljstva v Lvovu, Koryłowski; ministrstvo za k in bogočastje dvorni svetnik Marchet; poljedelsko ministrstvo dosedanji načelnik trgovinskega ministrstva grof Auersperg; pravosodno ministrstvo Klein; telezniško ministrstvo dr. pl. Derschatta; trgovinsko ministrstvo dr. Fort; nemški minister rojak Prade; češki minister rojak dr. Pacak; poljski minister rojak grof Dzieduszycki; ministrstvo deželne brambor. fem. Schönauich.

Med novimi ministri so najbolj zanimive osebe dr. Pacak, grof Dzieduszycki in dr. Derschatta. Dr. Pacak je vodja mladočeške stranke, grof Dzieduszycki vodja Poljakov in dr. Derschatta nemške ljudske stranke. Baron Bek je torej vpregel največje stranke v vladni voz, toda ker ni veliko ednosti med temi strankami, nihče ne misli, da bo Bekovo ministrstvo dolgo živelo.

Baron Bek nam štajerskim Slovincem ni neznana oseba. V Savinjski dolini blizu Zalea ima svoje posestvo, imenovano Plevna. Novi ministrski predsednik govori za silo tudi slovenski.

Dosedaj je bil baron Bek jeden najvišjih uradnikov v poljedelskem ministrstvu. Kmečkemu stanu je naklonjen in pozna dobro njegove težnje.

S kmečkega stališča bi bilo torej obžalovati, ako bi ne imel dolgo krmila v rokah.

Bekovo ministrstvo je prevzelo nalogo, da spremeni volilni red, da uredi razmerje z Ogrsko in da naredi narodnostni mir. Lepa naloga, toda tudi težavna naloga!

Glede na odstoplo ministrstvo je kmečkim poslancem smalo, da je moral odstopiti tudi poljedelski minister grof Buquoy. Avstrija še ni imela poljedelskega ministra, ki bi mu bile kmečke zadeve tako znane in tudi pri srečanju kakor grof Buquoy. Mi prinašamo danes njegovo sliko, da kmetje vidijo svojega prijatelja! Novi poljedelski minister je grof Auersperg; dosedaj je bil vodja trgovinskega ministrstva. Nihče ne ve, kake sposobnosti ima, da je postal poljedelski minister!

Zadružni shod na Dunaju.

V torek je zboroval na Dunaju prvi dan zadružni shod, pri katerem so bili zbrani zastopniki cele avstrijske države. Razprave na tem shodu so bile mirne in stvarne, čeravno so zastopali na tem shodu zadružniki najrazličnejše dežele. Zastopniki bogatih, zavestnih poljedelcev iz Češke, Moravske, Zgornje Avstrije imajo seveda v marsičem daleko segajoče smotre in večja sredstva, nego zastopniki poljedelstva iz Bukovine, Istre, Dalmacije. Pa vendar se je pokazala v vsem zborovanju krepka tendenca po velikih reformah vsega narodnega gospodarstva v korist avstrijskemu poljedelstvu. Na shodu je v imenu vlade govoril tudi sekijski šef Ertl. V imenu vlade je izjavil, da hoče vlada krepko podpirati zadružništvo, ker vidi v njem najno potrebo. Na shodu se je sklenilo, pozvati vlado in deželne odbore, da vsprejmejo v učni red kmetijskih šol tudi pouk o zadružništvu in da se vse stori, da se pončuje o zadružništvu po vseh šolah v Avstriji, od univerze do ljudske šole. Glede praktičnih nasvetov je prišlo do razlik v nazorih.

Nekateri so bili mnenja, naj zadružniške centrale ne služijo hkratu blagovnemu prometu in denarni izmenjavi. A večina je odločila, da se ta odločitev popusti razmeram. Ravno tako so bila razna mnenja glede konsumnih društev. Bogatejše dežele z razvito trgovino ne čutijo potrebe konsumnih društev za poljedelstvo. Priporočali so se višji deleži za okrepitev zadrug in močni rezervni zakladi. Zadružni zbor smatra za postavno in potrebno, da zadruge z omejenim varstvom po pravilih pokrivajo izgube. Zbor je izrazil željo, da bi se sodišča v svoji praksi ozirala na narodnogospodarsko važnost kmetijskih zadrug, kakor tudi, da se sedanji pomanjkljivi zakon zadrugam koristno izpopolni.

Razne novice.

* Zahvala. Ker se ne morem vsakemu posebej zahvaliti za čestitke, doposlame mi povodom izvolitve, prosim vse, ki so se me tako prijazno spomnili, da mi dovolijo, tem potom izraziti jim iskreno zahvalo. Dr. Ant. Korošec.

* „Slovenski tehnik“ priložimo današnji številki.

* Drugi vseslovenski delavski shod se bo vršil dne 1. julija t. l. na Preski na Kranjskem. Udeležijo se ga tudi delavske organizacije iz Štajerskega.

* Strokovno zvezo gozdnih delavcev sunjejo na Spodnjem Štajerskem. Tudi med Slovenci je mnogo gozdnih delavcev, za katere bo treba kaj storiti, da se jih združi strokovno!

* Za zemljiške posestnike. V smislu zakonitih določil o zemljiškem davku se imajo podatki zemljiško-davčnega katastra tako glede oseb posestnikov, kakor tudi glede posestev samih vsikdar vjemati z dejanskim stanjem. Z ozirom na to nalaga zakon zemljiškim posestnikom dolžnost, da v 6 tednih po izvršitvi spremembe naznanijo na pristojnem c. kr. davčnem uradu, ali pri državnem zemljemercu vsako

LISTEK.

Brusni kamen.

(Nadaljevanje.)

„Kakor pau, ki je srečno snedel ukradeno klobaso,“ je rekel Dominik.

„Saj ni res! Dolg čas mi je pač po moji rajnici! Bog jo reši vic!“

„Tako! Povem vam! Moja rajnica je bila dobra žena, razumela se je na vse, le malo preveč je bila stroga. Zato si je niso upali djati v pekel, ker bi poboljšala vse hudiče. V nebesih so se pa bali, da bi ne dobili prestojnih postav. Nekam pa mora priti! V mesec skočiti ni mogla, ker je že kovač na njem. Pa je šla v vicel!“

„Pogodil si jo!“ reče Jakob, „pogodil, kakor lovec zajca, ko je padel le pes!“

„Bolj vsekako, kakor ti, ki si mislil dati koruzo v mlin pa si zanesel bob. Stara pa te je potem učila novih litanij!“

„Kaj bosta, bé! Pustita pri miru kače, pa jel Raje povejta, kje ga srknemo v nedeljo?“

„Ako ti, Dominik, prištevaš ženske med kače, potem ne veš, kako je svet ustvarjen,“ reče Jakob. „Ali ne veš, da kača ravno ženske najbolj sovraži?“

„Da, moja rajnica mi je pravila,“ reče Blaž. „Rekla je: „ti Blaž, kača, to je najhujša sovražnica ljudi, posebno pa ženske!“ Ta pa zato, ker ji je Gospod Bog zažugal in dejal, da bo postavil sovraštvo med ženo in kačo in da bo žena kači

glavo strla, kača pa ženino peto zalezovala!“ Da, moja rajnica je mnogo vedela. Dejala je še, da zato ne more nobena ženska ubiti kače. „To se pravi,“ je rekla, „ubije jo že, ampak ta še mrtva zasleduje njeno peto.“

„Bedarije,“ so zamrmrali mlajši, pa tako, da Blaž ni slišal, ker bi potem bilo po njih.

Lojzika pa je rekla: „Vidite, tako nas je Bog postavil nad druge ljudi!“

„... ter nad vse egiptovske nadloge,“ odvrne porogljivo Blaž.

„Prešmentani dedci, kako j'm teče danes,“ so se hudovala ostale.

„Zakaj pa potem ne morete biti brez nas? Zakaj nas vedno gledate?“ je rekla Franica, ki se je tudi pomešala v razgovor. Silvestru se je zdelo, da je zazvenel zlat.

„Zakaj pa ženske moške?“ reče Dominik.

„Nam je dovoljeno, vam pa ne,“ odvrne jedna.

„Kaj?“ se razkoračita Blaž in Jakob vsak pri svojem koncu.

Lojzika pa stopi naprej, se malo pripogne in podpre ob bok.

„Ko je Bog ustvaril človeko, ga je napravil iz ilovice, to je iz zemlje! Bil je Adam, toraj moški! Zato imate gledati zemljo, iz česa ste in nič drugega! Žena pa je iz moškega rebra. Zato mora gledati njega! Ali sedaj veste?! Becite, da ni res tako?“

Zadovoljno so se nasmejale dekleta tej logiki, posebno, ker so videle, da so se spogledali moški, kot bi se vprašali: kaj sedaj? Nū, Blažu se je obraz

raztegnil v čuden smeh in djal je iz sebe glasove, kakor če razpodijo koklji piščeta in rekel je:

„Tako, oho... — tako! Svojo reč človek vsak čas sme pogledati!“ Nato je zgrabil koso in jel brusiti.

„Pustimo jih!“ so se jezile. „Dedec je dedec! Svojo trdi, če prav ni res!“

„Viš?! Ali nisem že pravil, da je bilo v mojih časih boljše... saj pravim — mar ni res, Jakob?“

„Gotovo, da je!“ —

Med vsemi temi dovtipi in zbadljivkami sta se pa vedno postrani pogledovala Silvester in Franica.

„Nesrečni brusni kamen! Čemu sem ga moral ravno takrat kupiti,“ je mislil Silvester.

„Zakaj sem ravnala tako? Gotovo se je zmotil!“ se je kesala Franica. Govoriti pa ni nobeden hotel začeti prvi.

Vrlinovi kosci so zopet prijeli za kose.

„Dajmo poskusiti, kdo je boljši,“ reče Blaž. „Nekdaj sem vlekel koso, da je padalo za tri druge! Pa tudi sedaj še mi ni kdor bodi kos!“

„Pri jeziku že ne,“ reče Lojzika.

„Pri košnji pa še manj!“

Postavili so se in kosili. Silvester, dober kosec in močen, je bil kmalu daleč spredaj. Dekleta so se norčevala iz Blaža. Ta se je jezil, sopihal in konečno vrgel koso.

„Vraga! Če mlad človek ne bi bolj vlekel kakor star, bi bilo grdo!“

Franica je z veseljem gledala Silvestra, kako korenjaško je podiral travo. On je čutil, da ga

Današnja številka ima „Slovenski Tehnik“ kot prilogo.

spremembo, ki ima kak vpliv na predpis zemljiškega davka, zlasti spremembe v osebi posestnika ali v načinu obdelovanja zemljiških parcel (n. pr. napravo travnika iz gozda). Prekoračenje predpisanega šest-tedeuska roka za naznanilo pa ima slabe posledice za posestnika. Ako ima namreč sprememba po zakonu za posledico znižanje davka, kakor n. pr. pri izpremenitvi njive v gozd, stopi znižani davek v veljavo šele od drugega po prepozmem naznanilu sledečega leta. Če se ima pa v skladu sprememba davek zvišati n. pr. po izpremenitvi pašnika v vino grad, travnik ali njivo, potem izgubi posestnik po zakonu pravico, ki mu pristoji po pravočasnem naznanilu, da so skozi 10 let po spremembi plačuje dosedanjí nižji davek. Da izvedo davčna oblastva tudi o takih spremembah, ki jih dotični posestniki sploh niso naznanili, imajo državni zemljemerci vsaj vsaka tri leta v vsch občinah svojega uradnega okoliša izvršiti pregled dejanstvenega posestnega stanja. Taki pregledi niso potrebni samo radi tega, da se zemljiški davek predpisuje pravemu posestniku zemljišča, marveč tudi radi ureditve zemljišnih knjig. Toda ugoden uspeh morejo imeti le potem, če se jih posestniki pridno udeležujejo. V to lahko mnogo pomagajo županstva, ki naj z vsemi sredstvi delajo na to, da prebivalstvo v bodoče najkrepkejšo podpira geometre in jim pri omenjenih pregledih naznanja vse izpremembe, če se tudi tičejo posestev drugih oseb. Kajti le na ta način je možno, da se zahtevek plačila davka stavi vsikdar le na dejanstvenega posestnika zemljišča in le v zakoniti meri, potem, da se podatki o zemljiških knjigah vsikdar vjemajo z dejanstvenimi razmerami, kar je v korist posestnikov samih ležeče.

* Slovensko pevsko društvo s sedežem v Ptujju je razposlalo na društva sledeče pismo: Slavno društvo! Kakor se je že objavilo, priredi „Slovensko pevsko društvo“ s sedežem v Ptujju dne 15. julija 1906 veliko pevsko slavnost, združeno z veliko ljudsko veselico „Podrav. podruž. slov. plan. društva“ v Rušah, za katero so se določili sedeči skupni zbori: Mešana zbor: 1. „Naše gore“ Förster, I. zvezek Mohor. pesm., št. 51, stran 142, 2. „Pozdrav“, G. Ipavec (Pozdravljam te gorenska stran); Moški zbor: 1. „Na planine“, P. H. Sattner, II. zvez. Moh. pesm. št. 6, stran 22, 2. „Jadransko morje“, Hajdrič, II. zvez. Mohor. pesm. št. 3, stran 12. „Slovensko pevsko društvo“ v Ptujju, osnovano na najširši podlagi, ne razpolaga na svojem sedežu v Ptujju s številnim in znamenitim pevskim zborom, ker so se razmere od njegove ustanovitve do danes društvu na škodo zelo predrugačile. Tužne narodne razmere po spodnještajerskih mestih in trgih zahtevajo tedaj neogibno in najno obstanek društva, ki je v narodnem oziru velikega pomena. Razvidno je torej, da ima društvo veliko nalogo, katere pa samo reševati ne more. Prosi se torej slavno društvo, če se udeleži slavnosti v Rušah korporativno, ali vsaj po oddelkih p. n. č. pevk in pevcev, naj se nemudoma naznani odboru „Slov. pev. društva“ v Ptujju. Čim večja bo udeležba, tem krasneje bo donela slovenska pesem: torej je sijajnost slavnosti od

blagodušnosti sodelujočih za narod probujočih p. n. č. pevk in pevcev. S tega stališča in z ozirom na sijajne in vidne dosedanje uspehe našega društva, prosimo uljudno slavno pevsko društvo, da storí narodno dolžnost s svojim krepkim sodelovanjem, s spodbujanjem k delu in podpiranjem. Nadejamo se, da se temu vabilu mnogoštevilno odzovete ter bilježimo z odličnim spoštovanjem in pevskim pozdravom za odbor „Slov. pevškega društva“ v Ptujju. Dragotin Zupančič, l. r., t. č. predsednik. Kajnih Valentin, l. r., t. č. tajnik. V Ptujju, meseca maja 1906.

* „Cesarski strelci“ se imenuje nova vrsta vojakov, katere bo ustanovila Avstrija. Izveščani bodo v prvi vrsti za boj v goratih krajih. Nastavljeni pa bodo v gorah ob italijanski meji, na Koroškem in Tirolskem. Italija že ima dolgo časa ob naši meji jednake vojake, ki se zovejo „Alpini“.

Bivši poljedelski minister graf Buquoy.

* Vojaška taksa. V državnem zboru je predložila vlada zaradi plačevanja vojaške takse novo postavlo. Dosedaj je plačeval vsak nevojak 2 do 200 K vojaške takse, v to so bili zavezanci razdeljeni z ozirom na svoje dohodke v 14 razredov. Po novi postavi pa ne bodo plačali takse dotični, ki nimajo 1200 K dohodkov na leto. Od 1200 K do 1300 K se plača 6 K, od 1300 do 1400 7 K, od 1400 do 1600 9 K itd. Pri 11.000 K dohodkov se plača 232 K takse, pri 100.000 K 2865 K, od 100.000 K do 196.000 K se zviša taksa pri vsakih 8000 za 300 K; od 196.000 do 230.000 K dohodkov je taksa 6833 K. Od 230.000 K naprej se zviša taksa za 750 K. Od 20 do 20 tisoč K dohodkov. Po novi postavi torej ubožen ne bo plačeval nobene takse. To je zelo umestno. Nekaj pa v predloženi postavi ni pravičro. Hoče se namreč uvesti nov

davek za stariše oziroma prastariše. Ti bi plačevali takozvano ascendentno takso, za svojega sina oziroma vnuka nevojaka. To takso bi pa samo tedaj plačevali, če bi njih taksa več znašala kakor sina ali vnuka. Postava namreč pravi, da imajo stariši sina nevojaka od tega nasproti drugim starišem dobiček, ker ni njih sin vojak. Ascendentna taksa je polovico manjša od vojaške takse.

Mariborski okraj.

m Maribor. Umrla je na binkoštni torek gospa Barbara Volčič, udova mizarkega mojstra, m. č. g. Friderika Volčič, kaplana na Slivnici pri Mariboru. N. v m. p. l.

m Mariborske porotne obravnave. V sredo dne 30. m. m. so obsodili porotniki 22 letnega Jožefa Spaninger iz Rač na šest let težke ječe. Obsojeni je z nožem zabodel hlapca Dergas, ker je hotel pred njim braniti kmetico Kuapič. Ko je padel Dergas, zabodel je še v glavo ženo. Spaninger se je izgovarjal, da je bil popolnoma pijan, kar pa ni bilo res. — Peter Požarnik, dšinar v Dravčah, je prišel dne 20. marca t. l. k prevžitarici Jeri Vunš v Št. Danijelu. Ko se nekaj časa z njo pogovarja, skoči naenkrat na njo in jo začne biti tako dolgo, da starka omedli. Nato je vdrl v zaprto ormaro, kjer je sumil, da ima ženica denar shranjen. Našel pa je samo 23 vinarjev, denarja v znesku 52 kron in branično knjižico za 700 kron pa med obleko ni mogel najti. Med tem se je zbudila žena iz omedlevice in zbežala k sosedu. Pri obravnavi dne 31. m. m. je bil Požarnik zaradi ropa obsojen na sedem let težke ječe. — Isti dan je bil obsojen 17letni pekovski učenec Franc Čuš na štiri leta težke ječe, ker je dne 31. marca t. l. zažgal na podstrešju svojega mojstra Stari v Ptujju papir, da bi zgorela hiša. Zažgal je iz jeze. — V Kamensčaku se je razširila v spomladanskega leta vest, da je Franc Vrtnjak svoja otroka tako pretepel, da sta umrla. Prvo je umrlo že l. 1899, zato se ni moglo dognati, na čem je umrlo. Drugo pa, ki je umrlo 16. januarja t. l., so izkopali in zdravniki so spoznali, da je imelo otrok udarce na glavi, ki so povzročili njegovo smrt. Neumljeni oče je bil obsojen na štiri leta težke ječe. — Zaradi nenravnosti je dobil 16letni Franc Fras iz Erjavce šest mesecev težke ječe.

m Sv. Jurij v Slov. gor. Volitve so končane in duhovi se začenjajo pomirjati. Marsikaj moramo tudi pri nas zapisati veselega pa tudi pribiti žalostnega. Vesel in zdaten je napredek, ki smo ga storili od zadnjih volitev pred dvema letoma. Takrat jo bilo razmerje sledeče: Partinje: dr. Ploj 26, Vračko 29 glasov. Sv. Jurij v Sl. gor.: dr. Ploj 35, Vračko —. Sr. Gasteraj: dr. Ploj 47, Vračko —. Sp. Gasteraj: dr. Ploj 18, Vračko 27. A sedaj: Partinje: dr. Korošec 68, Vračko —. Sv. Jurij: dr. Korošec 62, Rebek 2. Sp. Gasteraj: dr. Korošec 26, Vračko 15. Sr. Gasteraj z Malno in Žitnicami: dr. Korošec 109. Vračko —. Kakor razvidno, po-

opazuje in je tem silneje pritiskal. Ali nesreča ne počiva!... Ko je brusil koso, da jo mabrusi, mu je spodrknilo — pogledal je v stran k Frani — in zarezal se je med palcem in kazalcem globoko v meso.

Nú, ženske, ako vidijo curek krvi, so takoj splasene. Nastal je vrišč in goječa krog Silvestra, ki je imel krvavo vso roko. Zato se je videlo še vse buje. Rekel je in trdil, da ni nič hudega ter hotel k potoku, ki je tekkel zraven, da si opere rano. V tem čuti, da ga je nekdo prijel za roko in velel:

„Čakaj Silvester, da ti operem rano in obvezem!“

Nežen glasek je bil Franičin. Hipoma, ko je zagledala kri, jo je nekaj zaskalelo pri srcu, kakor bi bila ona ranjena, a ne Silvester. Skočila je k njemu, da mu pomore. On se je dal voditi od nje. Malone veselil se je, da se je vrezal, akoravno ne bo mogel nekaj časa nič delati.

Deklica mu je oprala rano in jo obvezala s svojim belim robcem. Dejala mu je, naj drži roko visoko, da ne bo kri prevec silila vanjo in iz rane. Uprav zdravniški nasvet. Vprašala ga je, če ga zelo boli in mu gledala v oči. On je zanikal in jo gledal, srce mu je pa bilo polno nečesa in utripalo hitreje. Več sicer nista spregovorila, vendar je bilo obema lažje pri srcu.

„Ha!“ je jel zopet Blaž. „Mislim sem, da bo trebalo po gospoda, tak vrišč so zagnale. Bila je pa le mala ranica. Nú, saj veš, kaj ne, Jakob, kako je?“

„Gotovo!“ je odvrnil ta malomarno in pljunil. Še tisti dan sta sosedu tupatam kaj spregovorila. Ona mu je ravno vnovič povežala, on jo je pa vprašal, kako ji naj povrne robec.

„Saj jih imam več! Vrzi ga proč, ko ga ne boš več rabil!“

„Raje ga shranim v spomin!“

Ona ga je pogledala in v tem pogledu je bilo vse. On se ji je pa nasmehnil.

Blaža sta pa vjezila, ker nista hotela poslušati nasveta, naj dene na rano pajčevino, ali žilasto travo. Godrnjal je, da je njegova ranica tako delala in je vsakokrat rado zacelilo in ona je vedela mnogo, kar ti mladi prevratniki ne vedo.

Drugi dan sta pa oba travnika samevala. Puščen je bil prostor za mlado travo, za otavo.

IV.

Četin je imel še velik travnik. Ležal je na koncu vasi, in se mu je reklo „za Rakitjem“. Travnik za Rakitjem je rabil precej rok, da so ga pokosile in spravile seno. Sedaj pa še Silvester ne more nič. Stari Četin se je praskal za ušesi in se jezil nad sinovo nerodnostjo. Vrlin pa, kot dober sosed, je vedel, da Četin ne more sam in da manjka delavcev, zato mu je priskočil na pomoč. On je bil že s svojim delom gotov. Sosedje si pa radi pomagajo.

Tako sta Vrlinov hlapec in sin Jurij šla pomagat kositi, drugi dan pa je šla Franica spravljat seno, ki je dišalo prijetno.

Silvester je opravljal le lahka dela in bil zraven delavcev. S Franico sta tudi govorila, čim dalje

zapneje. Sicer navadne stvari, vendar sta bila vesela, da sta se tako sporazumela.

Zadnji voz sena so srečno naložili, akoprav jih je zalotil mrak. „Zdravo Marijo“ je že odzvonilo in vsak je pomolil zase tako napol in hitel grabiti ostanek in ga metati na voz. Prijeten hlad je obletaval pridne ljudi in božal znojna lica.

Stopajočim za vozom se jih je polastila zopet zgovornost, katero so odložili med delom. Bilo jih je lepo videti! Ženske v belih jopicah, s pisanimi predpasniki in kratkimi krili, z robci večinoma v rokah in z grabljami, so korakale za vozom. Istotako moški. Voz je pa drobil kamenje in se počasi gugal na to ali na ono stran, da so se včasih morali celo upreti. Tupatam je zadonela vesela pesem, kakor odmev slavčeka in kosu, ki sta v grmu žgolela vsak svojo. In gozda starih bukev in smrečja se je pa oglašal čuk. Po zraku so prhutali netopirji in kresnice so svetlikale ter pisale svetle kolo-barje po zduhu. Junjski večeri so krasni...

Silvester in Franica sta šla najzadnje. V sredini je pa Blaž pripovedoval Jakobu in kdor ga je hotel poslušati, svoje znanosti in izkušnje.

„Ko je bila moja ranica še na svetlu, je dejal Blaž in si obrisal čelo z rokavom, ni bila rada sama doma, ako so se oglašali čuki. Trdila je, da kličejo čarovnice, ki se skrivajo sedaj za duplinami, da idejo na zborovanje!“

„Blaž, bežite no,“ je rekla Lojzika. „Saj še čarovnic ni bilo ne!“

(Koniec prihodnjic.)